

forøget sin Formue med ca. 42 Millioner. Eller hvis man kun vil nævne den specielle pengemæssige Forbedring, den, der giver sig Udtryk i Gældsformindskelse og Kassebeholdningens Forøgelse, bliver det 17,8 Millioner. Hvis dette Budgets Resultat ogsaa skulde blive Statsregnskabets, vil ingen kunne sige, at det er omtrent Balance, da maa man sige, at det er et Regnskab, hvortil der ikke har været set Mage siden 1919—20, ja, som endogsaa i nogle Henseende overgaar dette Aar, og som saa godt som ingen Forgænger overhovedet tidligere har haft i dansk Statshusholdning. Det er ogsaa noget, som den ærede Ordfører Hr. N. Neergaard mange Gange har givet Udtryk for, idet han har sagt, at man aldeles ikke kan forlange, at Staten af de aarlige Husholdningsindtægter ikke blot skal afholde de ordentlige, ordinære Husholdningsudgifter, men tillige alle Nyanlæg, det kan man slet ikke forlange. Men her fyldestgøres, hvad man efter det ærede Medlems Mening ikke kan forlange, og tillige formindsker man Gælden og forøger derved Formuen med 17,8 Mill. Kr.

Der er to Ting, som det vil være let at sammenligne i gammel Form og i ny Form; det er Bevægelsen i Kassebeholdningen, dens Vækst eller Fald, og Bevægelsen i Statsgælden, dens Vækst eller Fald, og jeg skal tillade mig ganske kort at vise Bevægelserne i de sidste Aar. I 1920—21 aftog Kassebeholdningen med 106,2 Millioner og forøgedes Gælden med 148,4 Mill. Kr.; udover de ordentlige Indtægter forbrugtes 254,6 Mill. Kr. I 1921—22 aftog Kassebeholdningen med 56,9 Mill. Kr. og forøgedes Gælden med 127,8 Mill. Kr.; det samlede Forbrug udover Indtægterne var 184,7 Mill. Kr. I 1922—23 aftog Kassebeholdningen med 60,3 Mill. Kr. og forøgedes Gælden med 39,5 Mill. Kr., der forbrugtes 99,8 Mill. Kr. I 1923—24 aftog Kassebeholdningen med 58,5 Mill. Kr. og forøgedes Gælden med 14,7 Mill. Kr.; der forbrugtes 73,2 Mill. Kr. I 1924—25 aftog Kassebeholdningen med 33,3 Mill. Kr. og aftog Gælden med 4,5 Mill. Kr., Forbruget var da 28,8 Mill. Kr. Disse 5 Aar viser saaledes et Forbrug af Kassebeholdningen paa 315,2 Mill. Kr. og en Forøgelse af Gælden paa 326,3 Mill. Kr., det vil sige et Forbrug paa 641,5 Mill. Kr. Saa skænker jeg endda denne Tid de 30 Mill. Kr., den har forbrugt yderligere udover de direkte af Regnskaberne synlige Ting gennem de Fonds, som den ikke har opført direkte paa Finanslovene eller paa Statsregnskaberne, men paa Forhaand trukket

fra Udgifterne. Jeg skænker den dem, for hvad gør en Pølse i Slagtetiden? Hvad gør 30 Millioner i denne Forbrugstid? Dette Tal 315,2 Mill. Kr., som er Forbrug af Kassebeholdningen, viser jo ogsaa, at disse 5 Aar har forbrugt alt det, hvormed den foregaaende Regeringsperiode forøgede Kassebeholdningen, udover hvad der var, da den tiltraadte; nu er det væk. Men i øvrigt er det slet ikke min Hensigt at vende tilbage til Diskussionen om denne Periode, til disse 4 Aar. Historien kommer til at fælde sin Dom om disse 4 Aars Regering, og den bliver i Sandhed, naar man ser, hvilke vildfarende økonomiske Ideer der herskede i denne Tid, ikke gunstig. Det er kun min Mening at sige, hvorledes denne Periodes Virkning har været paa Kassebeholdningen og paa Gælden, hvad der altsaa har karakteriseret den i den Henseende. Det er en Forbrugsperiode. Hvis man kunde tænke sig, at de to Finanslovsforslag, som den nuværende Finansminister har fremsat, ogsaa viser, hvorledes Regnskaberne bliver bagefter — det er noget, jeg skal vende tilbage til —, saa vil Forholdet blive følgende: Finansloven for 1925—26 viser en Kassebeholdningsnedgang paa 2,8 Mill. Kr. og en Gældsformindskelse paa 21,6 Mill. Kr. Det vil sige, at vi nu ikke længere kan sige Forbrug, men maa sige Opsparing, der er en Opsparing paa 18,8 Mill. Kr. Finanslovsforslaget for 1926—27 viser en Kassebeholdningsforøgelse paa 0,5 Mill. Kr. og en Gældsformindskelse paa 17,3 Mill. Kr., altsaa en Opsparing af 17,8 Mill. Kr. Til sammen vil disse to Aar vise en Formindskelse af Kassebeholdningen paa 2¹/₃ Mill. Kr., men samtidig en Formindskelse af Gælden paa 38,9 Mill. Kr., altsaa en Opsparing paa 36,6 Mill. Kr.

Det store Spørgsmaal, der derefter bliver Genstand for Diskussion og selvfølgelig for Overvejelse, er: er der nogen Udsigt til, at disse Tal kan holde? Kommer de til at se saaledes ud, naar Statsregnskaberne endeligt foreligger? Eller hvor meget vil de være ændret? Jeg vil ogsaa af den Grund ønske, at Finansministeren maa faa Held til at sidde, til Statsregnskaberne for disse Aar er aflagt, thi først derigennem vil hans Politik faa en saadan Karakter, at den endelige Dom kan fældes over den. Holder Finanslovene? Jeg tror, at man kan sige, at for i Aar er der god Udsigt til, selv om Tallet ikke kan blive saa gunstigt, Opsparingen ikke saa stor som angivet paa Finansloven, at det dog vil blive et Opsparingsaar, det første Opsparingsaar. Det er altsaa Finanssaaret 1925—26, og jeg byg-